

Ikt. sz.: FMB/33-2/2012

FMB-1/2012. sz. ülés
(FMB-63/2010-2014.) sz. ülés

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának**
2012. március 5-én, hétfőn 9.48 órakor
a Képviselői Irodaház 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Megjelentek</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényjavaslat (T/6044. szám) (Általános vita)</i>	5
<i>Dr. Völner Pál előterjesztése</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek</i>	6
<i>Dr. Völner Pál reagálása</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	14
<i>A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5704. szám) (Bertha Szilvia (Jobbik) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita)</i>	14
<i>Bertha Szilvia előterjesztése</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	15
<i>Az elvárt béremelés végrehajtásával és a foglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6153. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)</i>	16
<i>A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6152. szám) (Általános vita)</i>	16
<i>Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár előterjesztése</i>	16
<i>Kérdések, észrevételek</i>	17
<i>Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár reagálása</i>	20
<i>Határozathozatal</i>	21
<i>Egyebek</i>	21

Napirendi javaslat

1. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényjavaslat (T/6044. szám)
(Általános vita)
2. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5704. szám) (Bertha Szilvia (Jobbik) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita)
3. a) Az elvárt béremelés végrehajtásával és a foglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6153. szám)
(Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)
4. b) A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6152. szám)
(Általános vita)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Gúr Nándor** (MSZP), a bizottság elnöke

Kara Ákos (Fidesz) alelnök
Dr. Czira Szabolcs (Fidesz)
Dr. Karakó László (Fidesz)
Kontur Pál (Fidesz)
Kovács Ernő (Fidesz)
Polics József (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz)
Karvalics Ottó (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Dr. Nemény András (MSZP)
Kiss Péter (MSZP)
Bertha Szilvia (Jobbik)
Egyed Zsolt (Jobbik)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Varga József (Fidesz) Kara Ákosnak (Fidesz)
Nagy István (Fidesz) dr. Czira Szabolcsnak (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz) Szedlák Attilának (Fidesz)
Dr. Nemény András (MSZP) megérkezéséig Gúr Nándornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Völner Pál államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Jáczku Tamás főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Szatmári László tanácsadó (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Nobilis Benedek osztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Strak Edina Anett jogi-gazdasági referens (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Adorján Richárd főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Szatmári Edina vezető tanácsos (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Kajdi László vezető tanácsos (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 48 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

GÜR NÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép napot kívánok mindenkinek. Üdvözlöm a képviselőtársaimat, meghívottakat, megjelenteket. A bizottság most itt a tavaszi ülés első ülésén három fajsúlyos kérdéssel is fog foglalkozni, amennyiben ezzel képviselőtársaim egyetértenek. De mielőtt ebbe belekezdenénk, azelőtt a jelenléti ív szerint is határozatképesség megállapítására kerítünk sort.

Jómagam, amíg nem érkezik ide dr. Nemény András, addig őt helyettesítem, úgy látom hogy Varga József alelnök urat Kara Ákos alelnök úr helyettesíti, Nagy Istvánt Czira Szabolcs és Polics Józsefet pedig Kovács Ernő, Vécsey Lászlót Szedlák Attila helyettesíti. Így 18 kezünk van. Tehát a bizottság teljes létszámban határozatképes.

Ezt követően köszöntöm dr. Szél Bernadett képviselőtársunkat, aki Kaufer Virág képviselő asszony székét foglalta el, és innentől kezdve a bizottság rendes tagjaként végzi a munkáját. Gratulálok önnek a megválasztásához, örömmel köszöntöm ebben a körben. Mi tegeződünk is, és a bizottság keretei között is tegeződést szoktuk használni, úgyhogy ha megengeded nekem, azt mondom, hogy örömmel látunk a bizottság tagjai nevében. Ha nem veszed tolakodásnak, néhány gondolatot ossz meg velünk saját magadról. Köszönöm szépen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Valóban, tehát én közgazdász és szociológus végzettséggel rendelkezem, és a párt a kongresszuson választott meg Kaufer Virág utódjául, ez automatikusan azt jelentette a párton belül, hogy én Virág szakmai portfólióját is átveszem, tehát ez volt a szándék is, hogy én foglalkoztatáspolitikával foglalkozzam. Bár a doktori tanulmányaimat inkább különböző családszociológiai témáiból írtam, azt gondolom, hogy gyorsan át tudom venni Virág helyét abban a tekintetben is, hogy foglalkoztatáspolitikai témákban érdemben hozzá tudok majd járulni a bizottság sikeréhez is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjainak azt javaslom, hogy mint ahogy a korábbi egyezségünk alapján kialakult, Kaufer Virág vezette a Rehabilitációs albizottságot. Ez az LMP-hez és Kaufer Virág személyéhez kapcsolódott, úgyhogy azt javaslom, hogy a továbbiakban dr. Szél Bernadett tegye mindezt, hogyha a bizottság tagjai ezzel egyetértenek, akkor egy kézfelemeléses megerősítést szeretnék kérni. Köszönöm szépen. *(Szavazás.)* Egyhangú. Akkor rögtön az első bizottsági ülésen a megmérettetés közepébe helyezkedően lehet végezni ezt a munkát. Ehhez sok sikert.

A napirendi javaslat elfogadására teszek javaslatot. Írásban megküldtük. Négy napirendi pont tárgyalására tettünk javaslatot az egyebekkel együtt. Van-e más javaslat? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Kik azok, akik elfogadják? *(Szavazás.)* Egyhangú igen. Köszönöm szépen.

Tárgyalási időkeret tekintetében alelnök úrral rövid egyeztetést folytattunk. Nagyjából azt gondoljuk, hogy egy órán belül a bizottsági ülést be kellene tudnunk fejezni. Ennek esetleg gátat szabhat az, hogyha a kormány részéről nem tud előterjesztő kiállni. De azért nagyon bízom benne, hogy nemcsak helyettes államtitkári szinten tudják képviselni az előterjesztéseket, bár jobb szeretjük, ha vezető beosztású emberek teszik meg mindezt.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényjavaslat (T/6044. szám) (Általános vita)

E szerint javaslom, hogy kezdjük el az első napirendi pont tárgyalását. Ez a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvényjavaslat, általános vitára való alkalmasság megállapításáról szól. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárát, dr. Völner Pál urat és Szörényi Péter osztályvezető urat köszönhetjük.

Javaslom, hogy a vitában a jobb időfelhasználás érdekében a vélemények és a kérdések majd egy körben hangozzanak el. Megadom a szót az előterjesztőnek a kormány részéről. Parancsoljon!

Dr. Völner Pál előterjesztése

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A személyszállítási törvény, amelyet a parlament elé beterjesztettünk, gyakorlatilag egységes keretbe foglalja a közösségi közlekedéssel, a személyszállítással kapcsolatos jogszabályokat. A jövőben erre építve lehet majd megalkotni a vonatkozó rendeleteket. Amiben előrelépést jelent amellett, hogy ezt a keretjellegűt megadja és az egységes szabályozást lehetővé teszi, egyfajta deregulációt is jelent, hiszen a buszos közlekedésről szóló törvény hatályon kívül helyezése a vasúti közlekedésről szóló törvénynek a vonatkozó részeit magában foglalja, árhatósági kérdéseket felölel, valamint megfelel annak a feltételrendszernek, hogy az uniós harmonizációs követelményeknek eleget tudjunk tenni. Azt hiszem, hogy ezek a legfontosabb kritériumai a törvénynek, és azt a fajta átláthatóságot, hosszú távú finanszírozást, kereteket is megadja, ami mentén az ágazat jövőbeni működése megvalósulhat.

Egyesíti magában azokat az elvárásokat, amelyek például a vasúti közlekedés az elsőbbségét biztosítani tudja, a menetrendszerű összehangolásoknak a keretében. Tehát ebben emelném ki a törvény főbb vonulatait, és hát várom a kérdéseket, és remélem, hogy megfelelően tudunk majd rá válaszolni. Annyiban pontosítanám még, hogy Kerékgyártó János főosztályvezető úr képviseli a minisztériumot.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, akkor úgy, ahogy egyeztettünk: kérdések, észrevételek egy körben. Bertha Szilvia képviselő asszony, parancsolj!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszöntöm a bizottságot is. Nekem mindenképpen foglalkoztatási szempontból észrevételeim. Az első az a helyi közlekedés esetében a kötelező bérlettérítés. Mérlegelte-e a minisztérium, hogy a foglalkoztatóknak lesz-e erre fedezete, hogy ilyen mértékben tulajdonképpen egyfajta béremelést hajtsanak végre, vagy mennyire fogja ez azt eredményezni, hogy elbocsátások lesznek, illetve a dolgozók bére csökkenni fog, mert nem tudják ezt finanszírozni a foglalkoztatók. Megértjük, hogy a BKV-nak például itt Budapesten ez nagyon fontos lenne a túléléshez, csak hát mindig van egy másik oldala is a mérlegnek. És nem készült erre vonatkozóan hatástanulmány, illetve semmilyen számítást nem láttunk.

Ami még itt kérdéses, hogy ez a kötelező bérlet ez adóköteles lesz, hiszen ezt itt egy törvényben kívánják szabályozni, és az szja-törvény kimondja, hogy rendeleti szinten szabályozottak lehetnek adómentesek. Illetve mi van azokkal az esetekkel, amikor valaki több munkahelyen dolgozik, ezt sem rendezti a törvény, hogy akkor mindenkéntől kell majd kapnia bérletet kötelezően, vagy kinek kell vállalnia.

Illetve mi van azokkal a helyekkel, ahol az éves cafeteria keretében már megvásárolták az éves bérletet. Ez csak a bérletrészhez.

És van egy másik nagyon komoly kifogásunk, ez pedig a sztrájkjogra vonatkozik. Itt azt próbálják előírni, hogy 66 százalékos szolgáltatás a helyi közlekedés esetében az, ami az elégséges szolgáltatás. Na most, megint a BKV-hoz kell visszakanyarodni. A BKV esetében ez a 66 százalék sokszor a technikai feltételek miatt van. Annyira rossz a járműállomány, hogy sokszor önmagában nem tudják sztrájk nélkül sem a 66 százalékot teljesíteni. Tehát innentől kezdve azt lehet mondani, hogy még azt a minimálisan létező sztrájkjogot is megszüntetik, mint ami elvileg lehetne. Ugye még arra is gondoltak, hogy külön kiemeljék a

csúcsidőket, tehát nehogy akkor valami legyen, amiből észre lehetne venni, hogy tiltakoznak a BKV-dolgozók. Nyilvánvalóan ennek az az oka, hogy megpróbálják a kicsit felpaprikázott kedélyeket így megregulázni, hogy nehogy véletlenül sztrájkolni tudjanak, nem tiszteletben tartva önmagában a sztrájknak a munkajogi harc eszközét, és megint nem veszik figyelembe azt, hogy ez tulajdonképpen egy olyan eszköz, amivel fel akarják hívni az emberek a figyelmet a nagy problémákra, mielőtt drasztikus lépést tennének.

Egy dolog van, amit pozitívumként kiemelnék, és amit örömmel látunk, ez az, hogy az elégséges szolgáltatásról, a menetrendtervezetekről már két nappal a sztrájk megkezdése előtt a lakosság tudtára kell hozni. Nekünk voltak elképzeléseink, hogy hogyan kéne módosítani a sztrájktörvényt, és például ez is benne volt, hogy a lakosság tájékoztatása mindenképpen fontos. Azt hiszem ennyi, és majd még reagálok legfeljebb. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más? Spaller képviselőtársam!

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Ugye ennek a törvénynek a kapcsán az az elsődleges kérdés, hogy a munkavállalók miként fognak eljutni az otthonukról a munkahelyükre és vissza. Egységes közszolgáltatási személyszállításról beszél a törvény, ami szerintem nagyon haladó szellemű, hiszen az államnak nem külön-külön kell színvonalas vasutat, buszos közlekedést létrehoznia, hanem egy egységes rendszert kell felépíteni. Ez az, amire nyugodtan mondhatjuk, hogy az elmúlt húsz évben nem nagyon lépett előre az ország, sok különböző helyi és céges részérdek miatt. Egységes menetrend, egységes utastájékoztatás, egységes jegy, szerintem évtizedes hiányt pótolunk ezzel. Nem is hiszem, hogy ebben vita van közöttünk.

Előtérbe helyezi ez a törvény a közösségi közlekedést az egyénivel szemben. Nemcsak az a kérdés, hogy egyszer a Balatonra autóval megyünk vagy inkább vonattal, hanem éves szinten rendezze. Az a kérdés, hogy lesznek-e, akik életvitelszerűen feladják az autót, és helyette a tömegközlekedést választják. A tömegközlekedés fejlesztéséhez ugyanis utasforgalom kell, ami eltartja azt a többi járművet, amit idővel jó lenne üzembe helyezni.

Vagy hogyha azt akarjuk, hogy gyakrabban járjanak a buszok, ahhoz kell egy olyan utasmennyiség, amelyik ezt igénybe veszi. És hogyha a törvénynek összefoglalnánk a célját, azt lehet mondani, hogy ennek a bizonyos utastömegnek a megteremtése, és ennek kapcsán a színvonalas tömegközlekedés kialakítása a legfőbb célja.

Fenntartható, kifizethető, környezetvédő és energiahatékony. Ilyen lesz az új tömegközlekedési rendszer, amit a törvény megálmodik, és ezt olyan paraméterenként teszi be a törvénybe, ami utána számon kérhető, és amit a tervezés során mind figyelembe kell venni.

A kormány feladatává teszi az egységes utastájékoztatási jegy- és bérletrendszer kidolgozását, annak minden elemével együtt. Ez az első lépés a valóban átjárható személyszállítás felé. A miniszter dolgozza ki a menetrendet, és ő vagyis a kormány, a parlament fizeti ki. Ez egy világos rendszer, csak kellő garanciák kellenek arra, hogy a mindenkori kormány valóban kifizeti a megrendelt szolgáltatásokat. Vegyük például a Gyurcsány-kormány esetét, ahol ez nem egészen így történt, hanem azt mondták a különböző szolgáltatóknak, hogy akkor vegyetek fel hitelt, ezt a hitelt a mai napig is nyögjük, csak a kamatköltsége 75 milliárd forint volt. Ez a törvény ezt is rendezi, hogy amit viszont a kormány megrendel, azt ki is kell fizetnie.

Miközben ugye ezek a fenti dolgok nagyon komoly előrelépést jelentenek, és még egyszer mondom, mivel húsz éve ezt nem sikerült megcsinálni, ezért ez bemutatja, hogy mennyire is nagy előrelépés ez a dolog, aközben az első kérdésem az lenne, hogy a helyi közlekedésbe mennyire lesz beleszólása a kormánynak, hiszen itt nagyon sok olyan település van, például Budapest, ahol egymás mellett megy a helyi közlekedés, a gyorsbuszok és a

vonat. Ebbe mondjuk mennyire lesz beleszólása? Szerintem fontos lenne ezeket is harmonizálni.

A 6. § egy világos korlát. Azt mondja, hogy aki nem tartja be az országosan érvényes játékszabályokat, annak a fejlesztéseit nem nagyon lehet kifizetni. Ez egyben válasz arra is, hogy vajon ez a törvény és azok a koncepciók, amiket a kormány kidolgoz, azt az íróasztalnak dolgozza ki vagy a valóságnak. Tehát, aki nem a szerint a játékszabályok szerint játszik, nem az utastájékoztatót fejleszti, nem azokat a gépparkokat, annak a fejlesztését szerintem nem lehet kifizetni. Szerintem ez egy nagyon fontos mondat, és azt is jelenti, hogy ebből lesz is valami.

A 7. § (1) bekezdése, ha jól értem, egy nagyon fontos adósságunkat törleszti. Megerősíti a jegyvizsgálóknak azt a jogát, hogy ő hozzájuthat az utasnak az adataihoz. Ma ez nincs így. Ma, hogyha valaki nem vesz jegyet, akkor nem kérheti el az ellenőr az adatait, illetve elkérheti, de ha az illető ezt megtagadja, rendőrt kell hívni és a többi és a többi. Jó lenne a jegyvizsgálónak valami úton-módon megerősíteni azt a lehetőségét, hogy ő bizony a bliccelők ellen hatékonyabban léphessen fel.

Ugyanitt azt is meg kéne fontolni, hogy kimondjuk, hogy az érvénytelen jeggyel utazók kizárásához nemcsak a jegyvizsgálónak, hanem neki és más személyeknek is közük lehet. Az állami tulajdon megvédése a legfontosabb, és gyakran érzik úgy a jegyvizsgálók, hogy ők bizony egyedül maradnak, és még egyszer mondom, ők állami tulajdont védenek, tehát ez a cég, amelyik nem képes saját bevételeit megvédeni, az a cég, ne csodálkozzunk, hogy komoly finanszírozási problémákkal fog küzdeni a jövőben is.

A 10. § (5) bekezdése azt szabályozza, hogy ki adja ki a vonalengedélyeket autóbuszos cégek számára. Nekem itt szintén egy kérdésem lenne. Hogyha úgy dönt, ezt az országos menetrendet úgy alakítják ki, hogy nem jönnek fel a vonattal párhuzamosan például autóbuszok két megyeszékhely között, mert azt mondjuk, hogy ott elég a vasúti szolgáltatás, akkor vajon ide a magánbuszos társaságok ezt a piaci rést kihasználva, be tudnak-e nyomulni. Ez egy kérdés lenne. Tehát, hogyha az országos menetrendből kivesszünk nagy járatokat, akkor oda magánbuszos cégek be tudnak-e vonulni.

Megnő az esély a közös járműbeszerzésre, és ezzel a hazai gyártás lehetősége is felcsillan. Azt gondolom, ez a legmesszebbmenőkig támogatható. Ugye patrióta gazdaságpolitika nélkül nem lesz rendes gazdaság ebben az országban. Ezek ráadásul több milliárdos tételek, amelyeket így nem külföldi gazdaságokba, hanem a magyar gazdaságba tudunk pumpálni. Arról nem is beszélve, hogy ezek végre nagy számú szakképzett munkaerőt igényelnek.

És hát a 3. §, amiről már Bertha Szilvia is beszélt, hogyha a munkavállaló bérletet vesz, a munkaadó köteles megtéríteni. Ez egy olyan rendszer, amitől a vállalkozó első ránézésre felszisszen. De azt gondolom, hogy hinnünk kell abban, hogy ami az egyik oldalon kiadás, a másik oldalon bevétel lesz, azaz hosszú távon csökken az a 400 milliárdos finanszírozási igénye az ágazatnak, és ezt adócsökkentésre lehet fordítani és arra, hogy a gazdaság növekedjen, és ezeknek a cégeknek is bevétele lehet. Ugyanez a kérdés nemcsak tömegközlekedés szempontjából mondható el, de az oktatásra, mindenre igaz, minden közszolgáltatásra.

Lenne néhány kérdésem is az eddigieken túl. Az egyik, a 17. § a fogyasztóvédelemmel foglalkozik. Nekem a másik bizottságom a fogyasztóvédelmi, csak felvetném, hogy nem kéne a fogyasztóvédelmi jogköröket a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz telepíteni, neki ugyanis van 24 órás panaszvonala, amit egy egységes, országos ismert vonallá szeretne fejleszteni. Arról nem is beszélve, hogyha bárkinek gondja van, mi az első gondolata? Az, hogy felhívom a fogyasztóvédőket. És hogyha ott azt mondják, hogy ők nem illetékesek, hívjon valaki mást, akkor nem biztos, hogy az egy jó válasz. Én ezt felvetem, és

megfontolásra javaslom. Ugyanígy a panasztevés nekem egy kicsit formalizáltak tűnik, de ezek ilyen apróságok.

A 21. § (2) bekezdésében a közlekedésszervezők tevékenységét véleményezhetik az önkormányzatok. Én itt is megfontolnám, hogy esetleg a keretönkormányzatoknak adjunk olyan jogot, hogy a BKV tevékenységét véleményezzék. Ma is van olyan lehetőség, hogy írnak egy levelet neki, aztán vagy kapnak választ vagy nem. De az más, amikor meghívják a napirendi pont keretében, és a végén azt mondják, hogy akkor legyenek szívesek beszámolni. És ha van ilyen-olyan különböző kérésük, akkor ezzel foglalkozni.

Lesz még egy csomó apróság, ezekkel most nem tartanám fel a bizottságot. Egy újabb nagyon fontos pont a 26. § (1) bekezdés, a kötöttpályás közlekedés elsőbbségét kimondja, ami ugye azért nagyon fontos, mert a kötöttpályás közlekedés mindig nagyon drága, mégpedig azért, mert ott a jegyárbevételről azt várjuk, hogy megtérüljön maga az infrastruktúra is. A vonatsíneken nem nagyon jár más, csak vonat vagy vasút, vagy személyszállítás vagy áruszállítás van, de ott a személyszállítástól egy kicsit azt is várjuk, hogy fenntartsa a pályát. De ez az, amit külön kell választani, ezt nem lehet elvárni, mert ha ezt így megpróbáljuk elvárni, akkor mindig drágább lesz, mint az a buszos társaság, amitől viszont nem várjuk el, hogy autópályát építsen. Tehát a kötöttpályás közlekedés kimondása szerintem rendkívül fontos, és gondolom, hogy éppen azért volt egy kis munka, hogy ezt így ki lehetett mondani.

A 32. § 1/A pontja kimondja, hogy a díjtételek álljanak arányban a komfortfokozattal. Hát ez is egy jó kérdés, hogy ez hogy fog megvalósulni, de nagyon jó gondolat, és szerintem így teljesen rendben van.

A 32. § (2) bekezdése arról szól, hogy kötelező a más helyen váltott jegyet is elfogadni a szolgáltatónak. Ugye, ha jól értem, akkor ezen túl szabad lesz ez a kereskedelem, tehát, hogyha mondjuk egy Volán-társaságnál meg lehet venni vonatjegyet, vagy ad absurdum egy vidéki vasútállomáson, ahol a Volán-busznak nincsen ügyfélszolgálati irodája, ott például ez a jegykereskedelem közössé lesz téve. Ez is, azt gondolom, hogy az átjárható közlekedés szempontjából nagyon fontos. Szerintem fontos, hogy megmarad a vasutas és a hozzátartozói kedvezmény. Erről nagyon sok hírt lehetett hallani, itt most a törvény egyértelműen fogalmaz.

Lesz, ahol nagyjából három járatpár közlekedik naponta, ugyanakkor azt az infrastruktúrát, amit üzemeltet, azt üzemeltetni kell a kieső időszakban is. Az a kérdésem, hogy van-e arra valamilyen javaslat, hogy azt az embert, aki egyébként ott tétlenül ülne az egyes vonatpályaudvarok vagy buszpályaudvarok között, az ő munkaidejét hogyan használjuk ki. Ez ma nem mindig megoldott különböző szerződések, meg egyéb okokból kifolyólag.

Hát ennyi kérdésem lett volna, amelyeket felolvastam. Hogyha össze akarnám foglalni, akkor azt mondom, egy szóval tudnám összefoglalni, hogy hajrá. Ez sokkal olcsóbb, jobb tömegközlekedés lesz, mint amit eddig láttunk, a főbb sarokpontok mindegyikére választ ad. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr, van még teendő itt a koalíciót összerázni egy kicsit, hogy beleférjünk az előre tervezett egy órába. De minden képviselőnek természetesen joga, hogy bármit elmondjon, akár a szakmai felületen messze túlterjeszkedjen, hiszen érdeklődést mutat a téma iránt. Tehát senkit nem kívánok gátolni, de jelzem, hogyha esetleg én ilyen mélységekbe megyek, akkor alelnök úr ne húzza majd el a száját, hanem örüljön annak, hogy vitafelületet fogok képezni a dolog kapcsán. Ezt csak azért jelzem, mert többféleképpen lehet a bizottság ülését végigvinni, az egyik az, hogy kimondott szakkérdésekkel foglalkozunk, a másik az, hogy mélyelemzés tárgyává tesszük a dolgokat. Mind a kettőre készek vagyunk. Köszönöm szépen. Szél Bernadett, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Röviden megfogalmazom a véleményünket. Mindenképpen látjuk, hogy ez egy jelentős előrelépés a mostani helyzethez

képest, és örömmel látjuk, hogy az 1370-es direktíva végre megvalósul Magyarországon. Struktúrájában alapvetően jó a törvény, azt gondoljuk, hogy innentől kezdve általános vitára mindenképpen alkalmas, viszont tele van olyan félmegoldásokkal, kiskapukkal, illetve felesleges kanyarításokkal, amik arra engedtek minket következtetni, hogy célszerű lenne módosítókat elkészíteni, és három csomagban módosító javaslatokat kívánunk beadni. Pontosan azért, hogy a forráskivonás, illetve a szolgáltatáslikviditás ne így valósuljon meg ebben a formában, hanem sokkal inkább előremutató megoldásokat szeretnénk javasolni.

Az első módosítók alapvetően Németországban már bizonyították a közösségi közlekedésre való átállást. Ez egy átlátható, ésszerű megoldási struktúra, évente 100 milliárdos nagyságrendű összegeket tudnánk itt Magyarországon is megtakarítani már csak azzal, hogyha a busz és vasút párhuzamosságokat meg tudnánk szüntetni.

A második csomagunk alapvetően a színvonalas szolgáltatások fenntartását garantálná, és ebben szerepelne a törzshálózati ütemes menetrend, a kétórás ütemes kínálati menetrend a teljes országra való kiterjesztése, a felesleges mellékvonali bezárások elkerülése, busz-vasút csatlakozásoknak a pontos definiálása.

A harmadik csomag pedig kifejezetten a munkába járók utazási támogatásának a megnyugtató rendezését szolgálná, illetve itt lenne a fogyasztói árkiegészítési kérdés megnyugtató rendezése is. Előrejelzem, hogy egyöntetű véleményünk az, hogy a nyugdíjas és egyéb kedvezmények száz százalékos támogatását 90 százalékra kívánjuk csökkenteni, és a módosítóink is ezt a szemléletet fogják tükrözni. Most további részletekbe nem megyek bele, a módosítóink egyértelműen ebbe az irányba fognak mozogni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még bárki, aki véleményt kíván megfogalmazni? Szilvia, parancsolj!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm. Csak egy rövid reagálás, hogy honnan hova csoportosítunk át. Itt nem arról van szó, hogy jó helyre kerülne-e a pénz a munkáltatóktól, hanem arról, hogyha az öt százalékos bérkompenzációt nem tudták már megfinanszírozni, akkor plusz havi BKV-bérletet már végképp nem fognak tudni kifizetni. Ez ezt jelenti. Itt arról van szó, hogy már a végét járják a KKV-k, és most még olyan plusz terhet raknak, hogyha van tíz alkalmazott, és mindegyiknek kötelezően ki kell fizetni a BKV-bérletét még pluszban, akkor azt fogja mondani, hogy a tízből egyet minimum elbocsátok, de lehet, hogy kettőt, mert másképp nem tudom kifizetni. Ez ennyiről szól.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárki más? *(Nincs jelentkező.)* Akkor én három rövid gondolatot szeretnék megfogalmazni, előtte nem kívánok pikírt megjegyzést tenni. Spaller képviselőtársam az előző kormány időszakait érintette. Hát én is érinthetném a szárnyvonalak megnyitásával kapcsolatosan az Orbán-kormány közlekedéssel kapcsolatos intézkedéseit, meg azokat, ami azóta következett be mindenfajta előzetes elfogadott törvény vagy rendelet nélkül IC-vonalak tekintetében kieső járatokat, sok minden egyéb mást. De hát azt gondolom, ennek sok értelme nincs, sokkal inkább magához a törvénytervezethez ragaszkodjunk most.

Településenként napi három járatpár. Ez az úgymond minimumszolgáltatás biztosítása. Szeretném jelezni, hogy nekem a tapasztalásom az elmúlt két esztendőben az, hogy anélkül, hogy bármilyen fajta törvényi módosítás született volna, szolgáltatásbeli csökkentés bekövetkezett. Nem kellett hozzá rendelet, törvény. Ilyen értelemben az elfogadott törvények és annak a sugallata, annak a belső tartalmisága az én számomra semmilyen fajta garanciát nem jelentenek. De hát ez, gondolom nem hatja meg az államtitkárt, a helyettesét, de a miniszterét sem.

Azt szeretném csak mondani, hogy arról kellene gondoskodniuk, hogy főleg és ott, az országnak abban a részeiben, ahol egyébként is hátrányokkal küzdenek az emberek, ott a

szolgáltatásokat nem csökkenteni kellene, mert a szolgáltatások csökkentésével az ellehetetlenülés is nő. A közlekedés nyilván alapfeltétele a munkába járásnak és sok minden egyéb másnak is. Tudok konkrét példát mondani arra, hogy adott településeket nem érintenek meg, vagy olyan időpontokban érintenek meg, amelyek munkavállaláshoz nem segítenek, hanem azt ellehetetlenítik.

A másik rövid gondolat: nem bontom ki, mert Szilvia is szólt róla, az utazási kedvezmények kérdésköre kormányrendeletben történő szabályozásának a dolga, amelyek tekintetében még a kontúrokat sem igazából lehet látni egy parlamenti tárgyalási fázisban. Ez szerintem nem jó.

A még elégséges szolgáltatások kérdésköre itt a sztrájk és egyéb ügyek tekintetében nem ismételve a gondolatokat, 60-50 százalékos mértékű szolgáltatások biztosítása tekintetében, azért nem ismétlek, mert Szilvia ezt is elmondta. Egyet viszont mondanék, az pedig az, hogy meggyőződésem, személyes hitem szerint nem a munkaadókkal megfizettetni a kormány hibás gazdaságpolitikáját, de minden tekintetben így zajlik. Áthárított terhek sokaságán, a bérek szinten tartásán keresztül, most az utazási költségtérítések vonatkozásában és sok minden egyéb más tekintetében. Azt mondta Spaller képviselőtársam, hogy jó gazdaságpolitikát kell csinálni. Igen, egyetértek. Szeretném, hogyha Matolcsy miniszter úr felé is ezt a mondatát megfogalmazná. Talán segítene a történetben. És hát a közlekedésszervezés kérdéskörében én is úgy látom, mint Szél Bernadett, vannak még tartalékok, ott lehet előrelépni. Ebben talán érdekesebb lenne mélyebben kutatni. Köszönöm szépen. Megadom a szót válaszádra.

Dr. Völner Pál reagálása

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Bertha Szilvia érintette a helyi közlekedésben a bérletterítés témáját. Ez a törvényjavaslat tavaly került kialakításra, május-júniusban volt fent a minisztérium honlapján, megérkeztek az akkori észrevételek. Ezzel a részével kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

Az a felvetés, hogy itt a kompenzáció kérdésköre és ez a fajta bérletterítés a helyi közlekedésnél most összezsúszott, ez valóban egy élő probléma, itt szerintem egyeztetések lesznek már a héten ebben a témában. Nyilvánvaló, hogy olyan megoldást kell találni, ami mindenki számára elfogadható. De azt úgy felvetni, hogy az a gazdaságpolitikának a következménye lenne, amit itt elnök úr említett, vissza kell hogy utasítsam, mert gyakorlatilag ez egy törvény. A gazdaságpolitikával én nem hoznám összefüggésbe, ugyanis az, hogy a helyi közlekedésnél nincs a dolgozóknak bérletterítése, ez egy örökség, egy meglévő helyzet. Ezt nem a gazdaságpolitika alakította ki, csak szerettem volna ezt tisztázni itt a bevezetőnél, hogyha tényleg a törvényről beszélünk.

Mint említettem, elképzelhető, hogy ebben módosító javaslatok lesznek, lehet, hogy később kerül bevezetésre. Hosszú távon biztos, hogy egy jó fejlődési irány, hogyha a helyi közlekedésben is megjelenhet ez a fajta finanszírozás, ösztönözhetik a munkáltatók a munkavállalóikat, valóban harmonizálni kell az adórendszerrel, hogy ez hogy jelenik meg végrehajtási rendeletekben, és ne legyen koherenciazavar magában a jogszabályokon belül.

A sztrájk és az elégséges szolgáltatások kérdése. Gyakorlatilag ez a szabályozás január 1-je óta él. Ezt nem ez a törvény vezette be, ezt a parlament az év végén fogadta el. Az a része a dolognak nyilván információhiányból fakad, hogy a BKV akármilyen időszakban csak 66 százalékos kapacitással állna ki, és csak annyiban teljesítené a járatokat, illetve a menetrendi sűrűséget. Hozzánk ilyen információk nem érkeztek. Ehhez a 66 százalékhoz képest kerülne a 66 százalék megállapításra a sztrájk idején. Ez szerintem tárgyi alapokat nélkülöző megállapítás.

Spaller Endre képviselő úr kérdéseire válaszolva, a távolsági járatoknak és a helyi járatoknak a harmonizációja hogyan valósul meg, nyilvánvaló itt a főváros jelenlegi

közlekedésszervezőinek a szerepén keresztül kell majd ezeket a kérdéseket tisztázni. Itt a bevétel elosztásáról, a közös finanszírozásról beszélhetünk, erre mind-mind a keretszabályozást a törvény megadja.

A fogyasztóvédelmi jogkörök. Bevezeti a törvény az úgynevezett piacfelügyeleti szerv fogalmát, amit a Nemzeti Közlekedési Hatóság fog majd ellátni, szintén a buszos utasjogokkal kapcsolatban vonatkozó uniós szabályozásnak megfelelően. Tehát ez a kérdéskör rendezett lesz.

A díjtételek aránya a komfortfokozattal felvetés. Ez egy kialakítható dolog, nyilvánvaló, hogy a regionális vonalakon nem tudunk ugyanolyan szolgáltatásokat nyújtani, mint a vasúti közlekedésnél az IC-kocsikban vagy akár a távolsági járatoknál. Ennek tükröződnie kell majd a díjszabásban is.

Szél Bernadett felvetéseire: valóban az uniós harmonizációnak keretet tudunk adni, a menetrendnek a kiterjesztése és a menetrendi kérdések. Itt a közelmúltban is mindenféle sajtóhírek voltak. A törvény és a menetrend megállapítása olyan értelemben független, hogy erre eddig is megvoltak a jogkörök, hogy a mostani finanszírozási keretek között vagy éppen a közlekedésharmonizáció kapcsán ezek itt egybecsúsznak, ez nem a törvény hatása, hanem annak a fajta gazdálkodásnak, amit ön is említett, hogy van tartalék a rendszerben, lehet megtakarításokat eszközölni ennek az összehangolásával, amelyek jelenleg nem tökéletesek.

A támogatási rendszer és a fogyasztói árkiegészítés kérdése vagy éppen a kedvezményrendszer átalakítása valóban szintén napirenden lévő kérdéskör, hiszen a Széll Kálmán-tervben is megfogalmazásra kerültek ezzel kapcsolatban célok, ezek nyilvánosságra is kerültek. Ezt megint leválasztanám a törvényről, mivel nem törvényi szinten kell ezt szabályozni. Minden előremutató javaslatot természetesen várunk és megpróbálunk beépíteni az elképzeléseink közé.

Elnök úrnak a felvetéseire. A három járatpár mint alapszolgáltatás. A mi kimutatásaink szerint jelenleg a települések tíz százalékánál ez szolgáltatásnövekedést fog eredményezni, tehát pont azok a periférián lévő települések, amelyek jelenleg még ezt a szintet sem érik el, ezt ki kell majd egészíteni, pótolni kell. Tehát magának az alapszolgáltatásnak a megfogalmazása remélhetőleg pont azokat a térségeket, településeket hozza valamivel előnyösebb helyzetbe, akik jelenleg elszenvetői a jelenlegi helyzetnek.

Az elégséges szolgáltatás kérdésére pedig szintén csak azt tudom mondani, hogy gyakorlatilag fővárosi és vidéki viszonylatban ez egy eltérő dolog. A járatok kihasználtságától, telítettségétől is függ, tehát adott esetben Budapesten a csúcsidőszakban, mikor 100 százalékban telítettek a járművek, 66 százalékkal csökkentjük a szolgáltatás mértékét, szerintem mindenki tudni fogja, hogy a BKV-nál sztrájk van. Tehát én ezt nem érzem a sztrájkjogok csorbításának. Ennyiben foglalnám össze. Ha esetleg valami lényeges kimaradt volna, természetesen visszatérhetünk rá.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szerintem minden kérdést érintett, az egy más kérdés, hogy mennyire értenek a kérdésfeltevők egyet önnel. Én jelesül nem, de hát nem kell, hogy feltétlen egyet értsek önnel, majd a parlament falai között nyilván megvitatjuk. Alelnök úrnak megadom a szót még.

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnézést kérek elnök úr, a képviselőtársaimtól is, hogy a szokásokkal ellentétben a kormány megszólalása után kérek szót, csak elnök úrnak szeretnék néhány gondolatára reflektálni, és tényleg rövid leszek. Csak szeretném jelezni, hogy majd megtalálom a helyet, ahol ezt ki tudjuk vitatkozni, hogy a Zirc-Veszprém közötti vonalszakasz, Csornáról induló vonatszakaszok. Ott a szocialista kormány megszüntette. Nem három vonatpárt meg járatpárt indított, hanem megszüntette. Tehát én látom ezt a hősiesség küzdelmet, amit a Szocialista Párt most ellenzékéből folytat Magyarország

megmaradásáért, felemelkedésért, a kistelepülésekért, a munkába járó emberekért, csak a rend kedvéért rögzítsük már a jegyzőkönyvben, hogy ezeket megszüntette a szocialista kormány. Ezek újra lettek indítva, és én azt gondolom, hogy a kormány nyilván figyelni fogja azokat a vonalszakaszokat, ahol 2008-hoz képest, tehát a megszüntetés előtti állapothoz képest mondjuk 40 százalékos utasszám-emelkedés van. Én azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a szellemisége nyilván ezt fogja szolgálni.

Tekintettel arra, amit mondtam, meg a bizottsági szokásjogot tekintve a bér kérdését, hogy ki mit mikor nem adott oda, vagy ki mikor hogyan szorította a minimálbér közelében, mondjuk azt az 1,3 millió embert, ezt majd megfelelően nyilván ki fogjuk vitatkozni.

A sztrájkkérdéssel kapcsolatban is maradt itt egy elvarratlan gondolatszál. Az nekem furcsa, hogy azt a szándékot, amit a sztrájktörvény megjelenített, nevezetesen, hogy az emberek időben értesüljenek arról, hogy mikor és milyen módon kerül sor a sztrájkra, és az elégséges szolgáltatás szerint mikor tudnak munkába, iskolába járni, illetve mikor tudják a különböző szolgáltatásokat a közösségi közlekedéssel igénybe venni, bármilyen felvetés, vita, konzultáció során a kormánypártok részéről javaslat történt, történik ennek a meghatározására, definiálására, akkor az igényfenntartások mellett egyfelől mindig lesöpör az ellenzék mindenfajta ötletet meg felvetést. Tehát én ezt nem is értem. Hogy lehet úgy meghatározni az emberek számára, előre tudottan, mindenki számára világossá tenni, hogy mikor milyen járatokkal, mikor milyen menetrenddel tudnak egy sztrájk esetén eljutni a munkahelyre, iskolába, meg szolgáltatásokat igénybe venni az emberek, ha egyébként mindenhol minden javaslatnál, ötletnél valami sanda szándékra próbál vizionálni az ellenzék.

Elnök úr, elnézést, ugye a véleményemet határozottan szerettem volna mondani, elnök úrtól és a képviselőtársaktól is elnézést kérek, hogy nem abban a körben tettem, de így jött az elnök úr mondanivalójából a vélemény. Köszönöm szépen a türelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szerintem nem így jött, mert én az államtitkár válasza előtt fogalmaztam meg azokat a dolgokat. Alelnök úr arra kérem, hogy a későbbiekben tartsa magát ön is ahhoz, hogy a vitában fejezze ki az álláspontját, még mielőtt a kormány részéről válasz hangzik el, mert akkor egy újabb vitát tudunk generálni. Ha a zirci szárnyvonalat érinti, akkor azt tudom mondani, hogy hogy van az, hogy nincs meghirdetve, nincs kormányrendelet róla, vagy nem tudok róla, nincs parlamenti döntés, és Miskolc meg Budapest között az IC-vonalak tekintetében csak úgy eltűnik egyik járat a másik után. Hogy van ez? Az egyik egy meghirdetett történet, a másik egy spontán. *(Kontur Pál: Nyomorturisták!)* Igen, igen. Mint ahogy Kontur Pál képviselőtársam mondja, nyomorturisták. *(Kontur Pál: Nem én mentem gyalog, hanem elnök úr. Próbált végigmenni.)*

Tehát akkor arról beszéljünk, arról beszéljünk – elnök úr végigment -, hogy van meghirdetett és meg nem hirdetett dolog. A meghirdetett dolog véghezvitelét követően lehet kritikai észrevételeket tenni, a meg nem hirdetett, de megcsinált dolgok tekintetében meg hallgassunk ezekről a dolgokról? Alelnök úr, azt gondolom, hogy érdemes majd ezt kivitatni. Nem javaslom, hogy most tegyük meg, mert akkor még számtalan példát fogok felsorolni. *(Kara Ákos: Ezt udvariasan én is hozzátettem...)* Köszönöm szépen. Annyit azért hozzátennék, hogy olvassák el az Országos Kereskedelmi Szövetség levelét, amelyet Vámos György fogalmazott meg, hogy hogyan látja mondjuk a fővárosi tömegközlekedés havi bérletének, a nagyjából tízezer forintnak az éves szinten való ráakódott terhet a bérek költségére, meg mindahhoz illetően, ami a bérek szinten tartását nehezíti meg azáltal, hogy a tömegközlekedés olyan intézkedéseket szülnek mint amilyeneket. De lehet más olvasmányt is kézbe venni. Nem kívánom tehát ezt a vitát folytatni. Majd az általános vita kapcsán megbeszéljük ezeket a dolgokat.

Államtitkár úr, öntől meg elnézést kell kérnem, hogy az ön választ követően kellett ezeket a mondatokat megfogalmazni, de alelnök úr is azután szólt, úgyhogy nem kérem, hogy válaszoljon rá, mert ezek nem a kérdések között vetődtek fel. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

Az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk. Ki tartja alkalmasnak? (Szavazás.) 13 igen, 3 nem és 2 tartózkodással a bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta.

Köszönöm szépen. Többségi-kisebbségi előadó? Spaller Endre a többségi, én vállalom a kisebbségit. Köszönöm szépen.

Államtitkár úr, köszönöm önnek is, kollégáinak is a részvételt. Jó munkát kívánok önöknek. Eredményeset az ország érdekében és a közlekedő emberek érdekében.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5704. szám) (Bertha Szilvia (Jobbik) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita)

Áttérünk a második napirendi pontunkra. Bertha Szilvia képviselő asszony önálló indítványáról van szó. Értelemszerűen Bertha Szilvia az előadója, és a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről pedig Karkovác Kolos helyett majd mondják, hogy ki van jelen. Jáczku Tamás. Önt köszöntjük. Először az előterjesztő álláspontját hallgatjuk meg.

Bertha Szilvia előterjesztése

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tulajdonképpen nagyon röviden tudnám összefoglalni, ennek a javaslatnak az a célja, hogy a jubileumi jutalmat teljes mértékben visszaadja a közalkalmazottaknak. Itt megjegyezném, hogy a kormány folyamatosan próbálkozik mindenféle megoldásokkal, hogy a devizahitelek helyzetét segítse. Ez pedig remek lehetőség lenne, hogy ennek a rétegnek adjon egy lehetőséget arra, hogy ebből a jubileumi jutalomból adott esetben előtörlesztéssel lényegesen csökkentse a terheiket. Itt megint az életpálya modellhez vagyok kénytelen visszatérni, amit szépen fokozatosan minden szempontból vernek szét, és teszik egyre kevésbé vonzóbbá a közpályát mindenki számára. Nyilván ennek a megszüntetése is ennek a része volt, csak nem értjük, és úgy gondoljuk, hogy ezt méltányos és indokolt lenne visszaadni, mert aki a köz szolgálatában ledolgozott 25-30 vagy 40 évet, annak igazából ennyi megbecsülés és ennyi kedvezmény úgymond járna. Köszönöm

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt javaslom a vita lefolytatása kapcsán, hogy a tárgysorozatba-vételnél elhangzottakat tekintsük egyúttal az általános vitában elhangzott véleményként is, hogy ne kelljen kétszer megismételni a dolgokat, és nyilván a szavazásnál majd váljon külön a dolog.

Amennyiben lehetséges, akkor kérdések, javaslatok egy körben hangozzanak el. A kormány részéről hallgassuk meg a véleményt.

DR. JÁCZKU TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A kormány részéről megvizsgáltuk ezt az előterjesztést, és a következő álláspontot alakítottuk ki. A javaslat első pontja a nyugellátás igénybevételénél, amikor közalkalmazott kérelmére a munkáltató köteles legyen felmenteni, tehát ezt a t) pontot javasolta az előterjesztő. A mi álláspontunk szerint nyilvánvalóan az előterjesztő arra gondolt, hogy bejött most 2012-től az a szabályozás, amely alapján, hogyha egy közalkalmazott nő eléri a 40 év szolgálati időt, akkor kérelmezheti, hogy nyugdíjat kíván igénybe venni, és kérelmezheti, hogy felmentéssel szűnjön meg a jogviszonya. Álláspontunk szerint ez a

kiegészítés nem szükséges, tekintettel arra, hogy az a szabály továbbra is változatlan maradt, ez a 30. §-nak a c) pontja, amely szerint a munkáltató, hogy a közalkalmazotti jogviszonyt megszüntetheti felmentéssel, ha a közalkalmazott a felmentés közlésének, illetve legkésőbb a felmentési idő kezdetének a napján nyugdíjasnak minősül. Tehát gyakorlatilag most is megvan a jelenlegi jogszabályi környezetben is az a lehetőség, hogy amennyiben a közalkalmazott kérelmezi, akkor a munkáltató kvázi, ahogy az előterjesztés indoklása is szól, munkája elismeréseként felmentheti a közalkalmazottat.

A 2. pontja az előterjesztésnek azt mondja ki, hogy a közalkalmazott akkor is nyugdíjasnak minősül, hogyha felmentésére az előbb hivatkozott paragrafus alapján kerül sor. Az előterjesztésnek ezt a pontját részben rendszertani szempontból, részben költségvetési szempontból nem tudjuk támogatni arra tekintettel, hogy ebben az esetben, hogyha ez a passzus bekerülne a törvénybe, abban az esetben, hogyha végkielégítést már a nyugdíjasnak minősülő közalkalmazott végkielégítést vehetne igénybe. Tehát nyugdíjba vonul, és a végkielégítését is megkapja. Erre pedig a magyar munkajogban sem a munka törvénykönyvében, sem a kormánytisztviselői törvényben nem találhatunk ilyen kedvezményt. Tehát ezért rendszertani szempontból sem tudjuk elhelyezni, a másik oldalról pedig ugye a költségvetés sem engedi meg.

A harmadik rész, amire a képviselő asszony hivatkozott, a jubileumi jutalom jogcímei kerülnének kibővítésre, ezt pedig ugyancsak költségvetési szempontból nem tudjuk támogatni, tehát a kormánynak az az álláspontja, hogy ezt az előterjesztést nem támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimat kérdezem. Kinek van kérdése, észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok kérdést, észrevételt.

Lehet, hogy nem fog tudni válaszolni rá, én egy rövid kérdést felteszek. Azért nem biztos, hogy fog rá tudni válaszolni, mert nem egzaktan, hanem érintőlegesen kapcsolható a dologhoz. Tudja-e véletlen vagy akár nem véletlen, hogy a 40 év nem szolgálati idő ugye, hanem jogosultsági idő után, mert hát kivettek időtartamokat a megszerzett szolgálati időből az ígéretekkel szemben, mennyi volt az a kifizetés, ami gyakorlatilag belekerült 2011-ben a költségvetésbe.

DR. JÁCZKU TAMÁS (Nemzetgazdasági Minisztérium): Erre írásban tudunk válaszolni.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor majd folytatom tovább akkor, amikor meglesz az írásbeli válasza. Most nem terhelem ezzel a bizottságot. Köszönöm szépen. Nem látok kérdést. Kérdezem képviselőtársaimat, kik azok, akik a törvényjavaslatot tárgysorozatba kívánják venni. *(Szavazás.)* 4 igen. Kik azok, akik nem kívánják? *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Ezért 14 tartózkodás van. Köszönöm szépen.

A tárgysorozatba-vétel nem történt meg, ezért az általános vitára való alkalmasságról nem kell döntenünk. Házelnök urat pedig értesítjük, amiről értesíteni kell e tekintetben. Köszönöm szépen.

A második napirendi pontunkat ezzel zártuk. Írásban várom a választ.

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. A következő napirend előtt szeretnék tárgyalási szünetet kérni.

ELNÖK: Tudod-e jelezni, hogy milyen tartamú időre?

KARA ÁKOS (Fidesz): Két bizottságban csúszik a kérdés, úgyhogy fél órát szeretnék kérni.

ELNÖK: Negyed 12-kor találkozik a bizottság újra. Köszönöm szépen. Az ülést most berekesztem.

(Szünet: 10.42 órától 11.28 óráig.)

ELNÖK: Újra határozatképes a bizottságunk, és van előterjesztőnk is. Üdvözlöm Kardkovács Kolos helyettes államtitkár urat. Át tudunk térni tehát a harmadik napirendi pontunkra. Két törvénytervezet általános vitájának megállapításáról szól. Nem tudom, hogy mindenki itt van-e, akit nekem jeleztek. A Nemzetgazdasági Minisztérium részéről már államtitkár urat említettem, dr. Jaczku Tamás főosztályvezető urat láttam, Szatmári Lászlót láttam, Nobilis Benedek osztályvezető urat is látom, Adorján Richárd főosztályvezető urat, Szatmári Edinát láttam és Kajdi László vezető tanácsos urat szintén láttam. A Vidékfejlesztési Minisztérium részéről pedig dr. Stark Edina Anett vesz részt jogi gazdasági referensként.

Megadom a szót helyettes államtitkár úrnak.

Az elvárt béremelés végrehajtásával és a foglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6153. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)

A Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6152. szám) (Általános vita)

Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár előterjesztése

DR. KARDKOVÁCS KOLOS helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Szeretném megköszönni a bizottság minden tagjának a türelmet és azt, hogy lehetőséget adtak arra, hogy személyesen mondjam el a rövid összefoglalót.

A két törvényjavaslatunk lényege, hogy a kormány a bérek emelését, illetőleg a munkahelyek megőrzését további eszközökkel segítse elő, ezért az elvárt béremelésről szóló törvényjavaslat egy új támogatási forma bevezetésére tesz javaslatot. Ennek az a lényege, hogy a meglévő bérkompenzációs rendszer mellett lehetőség nyílna pályázati úton egy úgynevezett munkáltatói kiegészítő kompenzációra. Erre a kiegészítő kompenzációra a költségvetésben 21 milliárd forint áll rendelkezésre, ami átcsoportosításra kerülne a Nemzeti Foglalkoztatási Alapba egy önálló előirányzatként. A támogatás igénybevételének az lenne a feltétele, azoknak biztosítanánk ezt a kiegészítő bérkompenzációs lehetőséget, azon foglalkoztatóknak, akiknél az öt százalékos béremelés is jelentős nehézséget jelent.

Milyen feltételekkel lehetne ehhez hozzájutni? Az egyik fontos feltétel lenne az, hogy minden munkavállaló tekintetében január 1-jéig visszamenőleg a béremelés végrehajtásra kerüljön. A második, hogy a statisztikai állományi létszám ne csökkenjen, a munkaidő-kedvezményrel érintett, tehát mondjuk úgy, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás ugye ne haladja meg az összes létszám húsz százalékát és az adott foglalkoztatónál a bruttó átlagkereset ne haladja meg a 215 ezer forint/hó összeget. Ennek a pályázati lehetőségnek a fő fókuszja a kis- és középvállalkozások lennének, ez abból is következik, hogy a közepes és a nagyvállalkozásoknak az ereje biztosítja azt, hogy az öt százalékos béremelés végrehajtható legyen. A kis- és középvállalkozások azok, ahol esetleg ez nehézséget okozhat.

A pályázható összeg, attól függően, hogy milyen szektorból származik a pályázó, a mezőgazdaságiak már 7000 euró/három év, az egyéb ágazatokban 2000 euró/három év. Itt a de minimis szabálynak felelünk meg, tehát a közösségi támogatási szabályokkal vagyunk összhangban. Ez lenne a kiegészítő bérkompenzációs lehetőség.

Emellett a törvényjavaslat tartalmazza a bérkompenzációra vonatkozó adótörvények olyan értelmű módosítását, amely a munkaerő-kölcsönzőkkel folytatott tárgyalások eredményeként alakult ki. Itt azért kell pontosításokat végrehajtani, mert a munkaerő-kölcsönzők esetében olyan sajátos a foglalkoztatási forma, hogy nemcsak a kölcsönbe adótól függ az elvárt béremelés teljesítése, hanem a kölcsönbe vevőtől is, ezért itt egy differenciált szabályozást kellett megvalósítani ahhoz, hogy a száz százalékot értelmezni lehessen, tehát ahol az elvárt béremelést értelmezzük.

Ugye újdonság lesz, és tartalmazza a törvényjavaslat, egy további pontosítás, hogy jogosulttá válik az adókedvezmény igénybevételére az a kifizető is, aki 2012. január 1-jére visszamenőlegesen hajtja végre a béremelést, tehát, hogyha ő nem január 1-jén emelt, hanem most áprilisban, májusban, júniusban fog emelni, de végrehajtják január 1-jére visszamenőleg, akkor ő is igénybe veheti január 1-jétől ezt a kompenzációt.

És végül, de nem utolsó sorban tartalmazza a törvényjavaslat a béremelések ösztönzéséről szóló törvény módosítását is. Ez ugye a jogkövetkezmények alól három esetkört venne ki, az egyik éppen ez a kiegészítő munkáltatói kompenzációs lehetőség, a másik a nem állami intézmény fenntartójának biztosított normatív és egyéb juttatások, illetőleg a harmadik kivételi kör lenne a mezőgazdasági ágazat támogatásai. Ebben a három körben nem érvényesülne az a jogkövetkezmény, amely ahhoz fűződik, hogyha valaki nem hajtja végre az elvárt béremelést.

Én röviden ennyiben foglaltam össze a két törvényjavaslatot, hogyha van kérdés, észrevétel, természetesen állok rendelkezésre.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat: kérdés, észrevétel? Bertha Szilvia, parancsoljon!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nekem a legfontosabb kérdésem az lenne, bár ez inkább politikai természetű, hogy miért ragaszkodik a kormány ilyen hihetetlen módon ehhez az adórendszerhez, hogy nem arányos, nem igazságos, és nem egyszerű. Tehát már olyan lehetetlen módon megkomplikálták, hogy már követhetetlen a sok szabályozásváltozás. Egyrésztől elvesznek, a másik oldalon csűrve-csavarva megpróbálják visszaadni, mert rájönnek, hogy ahonnan elvettek, az működésképtelenné válik, most már belátták, hogy nem tudták még az öt százalékot sem a kis- és középvállalkozások kifizetni önállóan. Most arra pályázati rendszer, közben a közsférában már a gyerekek után járó adókedvezményt is tulajdonképpen bevonják a kompenzációs rendszerbe, és ennek a törvényjavaslatnak véleményem szerint azzal, hogy helyenként már csak a munkavállalók kétharmadánál kell hogy meglegyen ez a kötelező kompenzáció, ez is azt fogja eredményezni, hogy automatikusan azzal kezdenek el kalkulálni a munkáltatók, hogy ki az, akinek a gyerekkedvezmény révén alapvetően nem csökkent a fizetése. Tehát az egész rendszer olyan hihetetlenül komplikált, hogy mindenki rosszul jár vele, tényleg. Az állam, mert vesztett rajta, a munkavállalók, mert kevesebbet keresnek, és a munkáltatók, mert rájuk nagyobb teher nehezedik. Ez volt a politikai része. Most nem tudom, hogy erre itt mennyire tudnak majd válaszolni.

Megjegyezném, hogy tulajdonképpen ezt a meglehetősen elrontott rendszer próbálja ez a javaslat pofozgatni, de itt a káosznak adnak egy pofont, hogy kicsit forduljon egyet, tehát tulajdonképpen csak fokozzák önmagában azt. Gyakorlatilag államilag nyitnak kiskapukat,

mert belátták, hogy ez így nem megy, ezért most már nem kell félni a munkaügyi ellenőrzéstől sem, mert egyrészt nem kötelező vizsgálni inentől kezdve azt, hogy végrehajtották-e a kötelező béremelést, másrészt pedig, ha netán észreveszik, hogy nem, akkor is van kibúvó, hogyha a cég vállalja, hogy az ellenőrzés időpontjáig visszamenőleg befizeti ezt a kompenzációt.

Az már egy más kérdés, hogy mennyi munkaügyi ellenőrzésre számíthatnak, mert azt a részét is meglehetősen tönkre tették, ugye a munkaügyi ellenőrzési hivatal szerkezetet, illetve az elbocsátott ellenőrök révén, bár valószínűleg sok munkáltató azért ezt annyira nem bánja. Tehát igazából a fő kérdés az, hogy miért nem próbálnak egy normális, egyszerű és igazságos adórendszert kialakítani, hogy miért ragaszkodnak ennyire ehhez a torzszüleményhez.

Olvastam, hogy a Karrierhíd programmal kapcsolatban a miniszter megkapta, felhatalmazzák arra, hogy megalkossa a különböző kormányrendeleteket, hogy ez életre hívódjon. Nagyon örülünk neki, épp ideje, merthogy már januárban megkezdődtek az elbocsátások igen nagy iramban, tehát így márciusban már épp ideje elkezdeni gondolkodni, hogy mi is legyen az a Karrierhíd program.

Röviden ennyi, a többit majd az Országgyűlésben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, észrevétel? Kormányoldalon nem látok jelentkezőt. Nemény Andrásnak adok szót.

DR. NEMÉNY ANDRÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az első mondat talán a költségvetés, talán annyit megér, hogy erről is szóljunk egy szót. Látszik, hogy ez a költségvetés két hónapot bírt ki az eredeti formájában, és máris módosításra szorul. Ez egy bizonyítéka annak, hogy nem volt jó ez a költségvetés, nem volt megalapozott.

A másik mondat pedig: egyet kell értsek a Bertha Szilvia által elmondottakkal. Ez a javaslat is arról szól, hogy egyfajta elismerésének is felfoghatjuk a rossz adórendszernek, ez a senki nem jár rosszabbul tételmondat, ez látszik, hogy nem igaz. Még ezzel a javaslattal sem lesz igaz, mert ez sem segít mindenkinek. Azt mindannyian tudjuk, hogy nem ez a valódi megoldás. Hogyha már egyszer egy ilyen elismerést tartalmaz a javaslat, akkor egyszerűbb lenne az egykulcsos adórendszert megszüntetni és a progresszív adózást visszahozni, újra bevezetni. Amúgy, meg ha részleteibe belemegyünk egy kicsit, azért az sem biztos, hogy ez egy jó megoldás lesz mindenkinek. Ez sújtja a vállalkozókat is, és előfordulhatnak speciálisan olyan helyzetek is, hogy valaki igényli ezt a kompenzációt, aztán mégsem tudja teljesíteni, mert közben a gazdasági helyzet változik, elbocsátásokat kell eszközölnie, utána pedig vissza kell fizetni. Tehát rosszabb helyzetbe is kerülhetnek a vállalkozók. Ha a kormány hozott egy rossz döntést, azt nem a vállalkozókkal kell megfizettetni. Ez volt az alapproblémánk a bérkompenzációval, és ezen nem segít a mostani javaslat sem.

Egy szóval, egyszerűbb lenne elismerni, hogy kudarcos ez az adórendszer, és egy másikat csinálni. Még nem késő.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kara Ákos alelnök úr!

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottsági Tagok! Többségi álláspontként szeretném rögzíteni, hogy a Fidesz-KDNP a törvényjavaslat általános vitáját támogatja. Szeretném jelezni az előttem szóló, általam nagyra becsült képviselő úrnak, a költségvetés tartalmazta ezt az összeget korábban. Itt, miután más lesz az összeg felhasználásának lehetősége, ezért van szükség arra az átcsoportosításra, amiből ezt a konstrukciót pont a vállalkozók érdekében végre lehet hajtani, és le lehet bonyolítani.

Valóban, hosszú ideig tart az adóváltoztatásokkal, az adórendszer változásával kapcsolatos intézkedések átvezetése, többéves folyamatról beszélünk, és pont a korábbi időszaknak azt a zűrzavaros állapotát láthatjuk, hogy csak ilyen erőfeszítések árán sikerül lezárni. Így sikerül a végére járni. És én magam is egyébként valóban kíváncsi vagyok majd az elkövetkező hónapokban a béremelésekkel, kompenzációkkal kapcsolatos tapasztalatokra, hiszen nyilván most azokról beszélünk, és a törvényjavaslat azok érdekében születik, akik valamilyen módon nem tudják más módon megoldani, hogy ennek az elvárt bérkompenzációnak a végére érjenek vagy teljesítsék a munkavállaló felé. De szeretném jelezni egyrészt a kormányzati szándékot, hogy a munkavállaló számára és az alacsony keresetűek számára szeretne egy újabb garanciát beépíteni ez a törvényjavaslat, hogy megkapják ezt a munkavállalók. Másfelől pedig szeretném azt azért jelezni, hogy vannak példák, szerencsére egyre több példa van, hogy munkaadók teljesítik a bérkompenzációt akár a rendelkezésre álló források nélkül is. Az ő számukra pedig azért jó, hogy szóba kerül újra az Országgyűlésben ez a téma, akkor felhívhatjuk rá a figyelmet, hogy bizony rendelkezésre állnak források, amivel az állam segíti a bérkompenzációt. Azt pedig örömmel hallottam előttem szóló egyik képviselőtársamtól, hogy a közszférára vonatkozó és a közszférára kiteljesedő bérkompenzációnak a teljességét is megemlítette. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárki másnak kérdése, észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Mielőtt visszaadom a szót helyettes államtitkár úrnak, három gondolatot fogalmaznék meg röviden. Az egyik az, mint ahogy alelnök úr is mondja, a munkavállalói bérkompenzáció 21 milliárd forintját csoportosítják át. Hát talán költségvetést tudni kell olyaténképpen tervezni, hogy a két hónapig legyen képes állni a helyét, bár hozzáteszem, hogyha az ember végiggondolja azt, amikor novemberben Matolcsy miniszter úr ott áll a pulpituson, és a költségvetés tervezetében másfél százalékos mértékű GDP-növekedési elképzelés van leírva, ő meg 2 százalék felettiről vizionál, akkor én nem csodálkozom semmin. Akkor azt gondolom, hogy ez a legkisebb tévedések közé sorolható, hiszen más egyéb nagyobb fajsúlyos ügyekben sem látja a miniszter azt, hogy gyakorlatilag miről szól a világ vagy a saját maga előterjesztései. *(Kontur Pál közbeszól.)* Képviselőtársam! Nyugodtan kérjen szót. *(Kontur Pál: Nem szóltam!)* Úgy hallottam. *(Kontur Pál: Elnök úr szól.)* Igen, meg Kontur Pál képviselőtársam. *(Kontur Pál: Nem, kötözködik elnök úr!)* Nem, dehogy, csak jelzem, azért van a mikrofon, hogy szót kérjünk. *(Kontur Pál: Nyugodtan!)* Én nyugodt vagyok.

A másik része a dolognak, hogy ismerjük azokat a szlogeneket, hogy mindenki jobban fog járni, majd utána, hogy senki nem fog rosszabbul járni, majd utána meg azzal találjuk magunkat szembe, hogy 3,8 millió dolgozó ember közül több mint hárommillió ember rosszabbul jön ki a történetből. Ugye ez az adójóváírás, egykulcsos személyi jövedelemadó, egyéb más ügyek. *(Kovács Ernő: Milyen számok?)* Milyen számok? *(Dr. Nemény András: Nagy számok!)* Végig kell nézni, nagyon nagy számok. Végig kell nézni az érintettek körét, és akkor tisztában lesznek képviselőtársaim is velem. *(Kontur Pál közbeszól.)* Lehet szót kérni! És akkor tisztában lesznek velem képviselőtársaim is velem, és akkor nemcsak a saját frakciónkukon belül fogják halkan vitatni majd ezeket a kérdéseket, hanem talán majd nyíltan, a Parlament falai között is el fogják ismerni, hogy ezek hibás lépések, és ezen változtatni kell, és nem a főbiákhoz kell ragaszkodni. Ez az egykulcsos személyi jövedelemadó, ami ma működik, ezt önök is tudják, hogy ez működésképtelen, ez gátja és korlátja mindennek.

A progresszív adórendszer az, ami ilyen értelemben – idézőjelbe tetten – felszabadítana, ami tudna lehetőséget biztosítani arra, hogy azok az emberek, akik a minimálbéren vagy nem sokkal többért dolgoznak, azok is elfogadható béreket keressenek, azokhoz jussanak hozzá, és ne havonta - februárban tízezer forinttal - kevesebb pénzzel kelljen szembesülniük a fizetés igénybevétele kapcsán. Ez a támogatási rendszer egyébként nem teljes egészében terjed ki, hiszen arról szól a történet, hogy a teljes öt százalékos mértékű

ajánláshoz illetően ebből az összegből legfeljebb három százaléknak megfelelő áthárításra, támogatásra kerülhet sor. Közben azt mondják, hogy akik a 300 ezer forint bruttó értékhez kapcsolódó nettó érték tekintetében a foglalkoztatotti létszám kétharmadát érintően nem állják mindezt, azok gyakorlatilag nem kapnak az államháztartásról szóló törvény szerint költségvetési támogatást.

Azt gondolom, hogy a rendszer elég faramuci e tekintetben. Még egyszer: azt szeretném mondani, hogy az a költségvetés, amely ilyen fajsúlyos ügyek tekintetében két hónapot nem áll ki, mint ahogy Nemény András képviselőtársam is említette, az további kételyek sokaságával felruházott. Azt gondolom, már csak ezért sem, de sok minden egyéb más miatt sem lehet támogatni ezt a tervezetet. Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr, a szó az öné, ha képviselőtársaim nem kívánnak szólni. Menet közben volt ingerenciájuk, de úgy látom, nem, akkor átadom a szót önnek, parancsoljon!

Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár reagálása

DR. KARDKOVÁCS KOLOS helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy én elsősorban szakmai kérdésekre válaszoljak, és a véleményeket vagy a politikai észrevételeket mellőzzem. Mindenekelőtt szeretnék elosztatni egy félreértést. A bérkompenzációra nem az egykulcsos adórendszer miatt van szükség, hanem az adójóváírás kivezetése miatt. Tehát nem az egykulcsos adórendszer az, ami miatt bérkompenzációra sor kerül.

Bertha Szilvia képviselő asszonytól elhangzott, hogy nem arányos, nem igazságos. Mi azt gondoljuk, hogy az egykulcsos adórendszer pontosan olyan arányban adóztatja a jövedelmeket, ahogy az keletkezik, tehát ilyen értelemben abszolút arányos, és a nagyobb jövedelemből nagyobb összeget hagy meg a dolgozó számára.

A másik, amit megjegyeznék, hogy éppen az alacsony keresetűeknél lett teljesen arányos 2012-től az adórendszer. Ott még a félszuper bruttó hatása sem érvényesül, csak a magasabb jövedelműeknél. Egyszerűnek meg azt gondoljuk, hogy annál egyszerűbb nincs, mint az arányos adórendszer, de ez egy filozófiai kérdés egy ponton túl, hogy melyik az az adórendszer, ami egyszerű. Én azt gondolom, hogy az az arányos adórendszer, amelyik egyetlen egy dolgot állít a fókuszába, nevezetesen a gyermekek számát, és a gyermekkedvezményt, és minden más szociális alapú elemet megpróbál az adórendszerből kivezetni, és tisztán a munkajövedelmekre fókuszál, azt gondoljuk, hogy az tiszta, egyszerű és arányos.

A másik kérdés a kétharmados kompenzáció. Itt is van különbség a törvények között. Ahhoz, hogy a szociális hozzájárulási adókedvezményt igénybe lehessen venni, ahhoz minden dolgozónál végre kell hajtani a bérkompenzációt. Tehát ott nem fordulhat az elő, hogy az egyik dolgozó megkapja, a másik nem. Ahol a kétharmados szabály van, az a béremelések ösztönzéséről szóló törvény, ott van az a kérdés, hogy ... (*Bertha Szilvia közbeszól.*) ... igen, a támogatás a közbeszerzési kör, az, ahol nem részesülhet az olyan vállalkozó, ahol a kétharmad nem érvényesül.

Az, hogy a költségvetés mennyi hónapot bírt ki, azt gondolom, hogy ez a létező legtechnikaibb módosítás, ez a 21 milliárd kompenzációra állt rendelkezésre, kompenzációra van megtervezve, és kompenzációra költjük el. Itt az történik, hogy egyik sorról egy másik előirányzatra kerül átcsoportosításra.

Ugye itt többször elhangzott, hogy jelentős számú tömegek keresnek kevesebbet. A minimálbéren és a garantált bérminimumon keresők nettó jövedelme önmagában a minimálbér-emeléstől és a garantált bérminimumtól biztos, hogy nem csökken, mert az emelés mértéke pont akkora, amekkora az adójóváírás hatása lenne, tehát ezeknél a munkavállalóknál, akiknél még gyerek is van, azok pedig nettó pozíciójukban jobban járnak.

Tehát itt én azt gondolom, hogy itt pont az alacsony keresetűeknél semmilyen keresetvesztés nem következhet be.

Az öt sá munkavállalóknál, akiknél még gyerek is van, azok pedig nettó pozíciójukban jobban járnak. Tehát itt én azt gondolom, hogy itt pont az alacsony keresetűeknél semmilyen keresetvesztés nem következhet be.

Az öt százalék sok vagy kevés? Ugye eddig a mindenkor kormányok minden alkalommal elvártak körülbelül öt százalék emelést A évről B évre a foglalkoztatóktól. A kormány most sem vár el többet mint azt, hogy nominálisan öt százalékkal emeljék meg a munkavállalók keresetét a foglalkoztatók. És a kormány átvállalja az előtöbblet. És nemcsak hogy átvállalja, hanem öt százalék alatt megnyit egy további lehetőséget ezzel a törvényjavaslattal, hogy még öt százalék alatt is beszáll a költségekbe. Tehát ez a törvényjavaslat, azt gondolom, hogy erről szól. Úgy gondolom, hogy megpróbáltam minden kérdésre válaszolni. Ha kimaradt volna valami, akkor kérem, hogy jelezzék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Érinteni valószínű minden érintett, de úgy látom, az elégedettségi küszöböt nem sikerült kielégíteni. Szilvia!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Amikor adórendszerről beszélünk, akkor nyilvánvalóan nemcsak arról az egy szem szja-kulcsról beszélünk, hanem a rendszerről, ami magában foglalja a támogatásokat, adókedvezményeket, magyarul a kompenzációt, mert ez is az adórendszeri változtatások miatt lett bevezetve. Tehát ne lovagoljunk már állandóan azon az egy szem adókulcson, hogy az arányos vagy nem arányos. Nézzük az egész rendszert, mert adórendszerről beszélünk, és ez inentől kezdve csak játék a szavakkal és a kiforgatása az egésznek. És csak egyetlen megjegyzés, hogy valóban számszerűen tényleg nem változna a minimálbéresek vagy a bérminimumosok jövedelme, csakhogy itt követték el azt a munkáltatók, mivel nem tudják adott esetben finanszírozni, ezért főállásból részmunkaidőssé, mondjuk hatórássá átjelentik a dolgozókat. Köszönöm.

ELNÖK: Igen, hát nagyon sokfajta egyéb kiegészítést lehetne tenni nyilván a közszolgáltatástól az egyházi intézményeken keresztül, őket miért nem érinti, de azt gondolom, az alapkérdésekre államtitkár úr megpróbált válaszolni, tehát én most nem vitatnám tovább a dolgot, hogyha képviselőtársaim is ebben egyetértenek. *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm szépen. Majd az általános és részletes vita kapcsán megbeszéljük mindazt, amit még meg kell beszélni. Az általános vitára való alkalmasságról döntünk.

Határozathozatal

Kérem, hogy aki általános vitára a törvénytervezetet alkalmasnak tartja, az jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen, 4 nem. A többségi álláspontot Kara Ákos mondja el. A kisebbségit Nemény András. Helyettes államtitkár úr, kollégáinak, helyetteseinek köszönöm az álláspont rögzítését.

Egyebek

Az egyebekben az egyik dolog, hogy a jövő héten hétfőn várhatóan ugyanígy 9 óra 30-kor, és várhatóan nem szünettel felütve fogjuk a bizottsági ülést tartani. Lesz talán majd a kormány részéről is előadó a napirendi pontokhoz, amikor lenni kell, és akkor zökkenőmentesebben tudjuk végezni a munkánkat.

A másik pedig, hogy a bizottsági elnöki értekezleten kérték, hogy a bizottság rendelkezésére álló forrásokról, szakértői keretről mindig legyen tájékoztatás. Mi ezt

megettük decemberben, de ha bárkinek még szükségeltetik mélyebb ismertető anyag, akkor szakértő asszonynál mindig fellelhető. Nincs egyéb kérdés. Szép napot mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 55 perc)

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia

Gúr Nándor
a bizottság elnöke